

alt Muligt for at gavne Hesteavlen. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremsføre, og jeg vil altsaa henstille, om det ikke skulde være hensigtsmæssigt at overdrage det, at holde Hingste Istedetfor til Amtsrådene til de forskjellige landøkonomiske Foreninger. Det er vel saa, at de ikke overalt ere saaledes organiserede, at de omfatte en heel Amtsråds-kreds, men naar dette Forslag bliver til Lov, vil det jo virke som en Slags Præmie for, at saadanne Foreninger — hvad jeg ogsaa forøvrigt maa ansee for meget gavnligt — ikke komme til at omfatte noget mindre District end en Amtsråds-kreds.

L. C. Pedersen: Det Væsentlige af hvad jeg havde tænkt at yttre i denne Sag er allerede blevet udtalt af den ærede første Taler (Knudsen), idet jeg med nogle faa Undtagelser, som jeg skal tillade mig at antyde, kan tilegne mig Alt, hvad han har sagt. Han yttrede, at Yorkshire-Hingsten ikke nød almindelig Tillid hos den Deel af Landboerne, der især lægger Vind paa Hesteopdræt, men det troer jeg at turde modsigte, idet jeg formener, at de mere og mere vinde Anerkjendelse og Tillid. Jeg kan heller ikke ganske være enig i hans Anke over, at de mindre Foreninger efter det foreliggende Lovudkast let kunne gaae glip af fra Statskassens Side at erholde Understøttelse til Hesteavlens Fremme, thi naar Statskassen yder Bidrag, troer jeg, at vi saagodt som muligt maae søge at virke hen til, at de Bestemmelser, hvorefter Heste opdrættes her i Landet, ikke blive altfor forskjellige og afvigende, og jeg maa derfor være ganske enig med Lovudkastet i, at man snarere bør sammenlægge flere Amtsråds-districter end adsplitte dem, der nu findes, hvor ikke særlig locale Forhold tale derfor. Jeg er enig med den ærede Rigsdagmand i, at det maaskee kan være noget bebyrdende for de landøkonomiske Foreninger, forinden Dyrskuerne at tilveiebringe en Fortegnelse, en Slags Stamliste over de Dyr, der blive fremstillede til Præmieaestning, men dette er et Punkt, som jeg troer nærmest vil komme i Betragtning ved Sagens videre Behandling. Den ærede Taler fra Thisted Amt (Bonne), der gjorde Indsigelse mod, at alle Amtets Beboere skulde være be-

rettigede til at æste Præmier ved Dyrskuerne, troer jeg dog maa indrømme mig, at de landøkonomiske Selskaber idetmindste kunne raade over den Deel af Præmierne, der er tilskudt af selve deres Medlemmer, hvormod det altid har været Tilfældet, at de Præmier, der ere blevne tilskudte fra Statens Side, ere blevne tilbeelte Enhver, som havde et præmieverdigt Dyr, uanset om han var Medlem af Foreningen eller ikke.

Den ærede første Taler (Knudsen) yttrede, at det ikke nyttede at modsætte sig Lovudkastet, og det vil jeg ogsaa indrømme. Havde Regjeringen her forelagt et Lovudkast, der sigtede til endnu for nogle Aar at udstrække Loven af 31te Marts 1852, skulde jeg have stemt derfor, thi det er min Overbevisning, at Landstutteriets Hingste virke særdeles gavnligt for de mindre og uformuende Landboere, især i Syl-land, og at de ogsaa mere og mere vinde Anerkjendelse. Det er vel ogsaa blevet fremhævet, at det Afkom, der falder efter Yorkshirehingste, ikke var stiftet til Landbruget og ikke var nogen god Handelsvare til Udførsel, men jeg paastaer det Modsatte, og det kan med en Mængde Beviser godtgjøres, at naar den samme Hoppe har været bedækket ved en Hingst af den saakaldte Landrace og ved en Yorkshirehingst, har Afkommet efter den sidste været $\frac{1}{3}$ højere i Værdi end Afkommet efter Hingsten af Landracen. Landstutteriets Hingste ere blevne beslydte for meget, hvori de ikke have Deel; jeg har just ikke hørt det udtalt her i Salen, men jeg har megen personlig Erfaring i saa Henseende. Det hænder nemlig ikke saa sjelden, at en Mand, ofte langseis fra, fører en med en Landboforenings Mærke forsynet Hoppe til Bedækning af en Landstut-tingst, og han erholder da et Bevis derfor; men naar han ikke har videre Kjendskab til eller Interesse for Sagen, hænder det ofte, at han kort Tid efter, naar Hoppen atter viser sig begjærlig, trækker den til en i Nærheden værende meget simpel Hingst; af den bliver den da bedækket, den bliver frugtbar og Afkommet bliver da steds fremstillet som Afkom af Landstut-tingsten, hvad det slet ikke er. Et saadant Forhold ligger til Grund for de fleste Beviser, der ere leverede for det daarlige Afkom, der falder